

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**ELEGIA ET DEPLO-||randi hujus seculi querela,||
REVEREN=||DISSIMO ET IL-||LUSTRISSIMO PRIN-||CIPI AC
DOMINO, DOMINO || JOHANNI GUILIELMO, JULIÆ,|| Cliviæ
& Bergiæ Duci ... ||**

Grest, Wessel de

Lemgo, [ca. 1584]

Elegia Et Deplorandi Hujus Seculi Querela.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34817

ELEGIA
ET
DEPLORANDI HUIUS SE-
CULI QUERELA.

*Proposuit
J. Guentherus*

DIRA senescentis ploro contagia mundi,
Cæptis, oro, meis maxime Christe fave.
Et fac in optatum portū mea cymba vehe-
Quo stet ab irato flamine tuta loco. (tur:
Proh dolor assiduis hæc vita caduca procellis
Pressa jacet, stabile est prorsus in orbe nihil.
Non mihi tot linguas potero, vel poscere voces:
Ut quibus hæc dignè commemorare queam.
Siq̄ opus est verbis alibi, certe hic erit, omnem
Exsuperat numerum copia tanta mali.
Vita quot ærumnis, quot casibus obruta languet,
Excelsus stellas vix tot Olympus habet:
Culta quot æstivis flavescunt Gargara culmis,
Et quot vere novo floribus arva nitent:
Quot fulvos nutrit Nemeæ frondosa leones,
Fæcundos lepores vel salebrosus Athos:
Copia tanta luis, nos & sentina malorum
Mortales miseros heu sine fine gravat.

In

1) generaliter de iudicis malis, qui by p[ro]p[ri]os
et ab ip[s]is p[ro]videntur exorditur. prima causa est
ignorantia, quam comitatur vivendi similitudo, que
ingignitur p[er] corruptionem. Mochis, vite a[nt]iqua, et
extrema iudicij.

2) Specialiter de capitalibus
1) Christophorus R. theologus
2) Christophorus R. theologus
3) a blasphemia: tota p[er] se de
multorum ingratitudinis regu
Christus

p[er] an[im]as lib[er]is
larum.

HUJUS SECVLI.

In promptu est, si quis cupiat cognoscere causam;
Nos sumus illius fons, & origo mali.
Hei mihi quam caeca premitur caligine, quantis
Mens hominum tenebris! tota subacta jacet.
Sic vivunt homines hac tempestate suprema,
Mors truculenta velut fabula vana feret.
Et superesse DEUM cui sint mortalia curae
Plebs negat in supera, perfida facta, domo.
Nec putat è tumulis superas exurgere in auras
Corpora: nec vitæ spem melioris habet.
Judicis adventus non creditur ultimus æqui,
Ridetur quisquis Tartara nigra timer.
Religio, qua nil prius est sub sole tepenti,
Sentibus hamatis obsita negligitur.
Mendax diuinis præfertur fabula iustis,
Ridiculus jocus est, heu mihi, sermo DEI.
It pessum sincera fides, spes exsulat omnis,
Ecce DEI, atq; hominis disperit omnis amor.
In patris unigenam jaciuntur scommata natum,
(O stupor horrendus) spernitur ira DEI.
Proh scelus infandum, quis enim manifesta negabit?
Spernere nos superi dogmata sancta patris.
Nos dico Christi de nomine nomen adeptos,
Queis verbi illuxit splendida stella sacri.

C 2

Omni-

Expositio rursu
tam, q. de frag
tionem inq. q.
tatis, s. m. z.

Definitio p. m. f.
S. p. m. f. d. s.
S. p. m. f. d. s.
S. p. m. f. d. s.
S. p. m. f. d. s.
S. p. m. f. d. s.
S. p. m. f. d. s.

Substanti

Indicium d. s.
et s. p. m. f. d. s.
S. p. m. f. d. s.
S. p. m. f. d. s.

acceptionibus u
temporibus illud
nomis

DEPLORATIO

Omnibus ignotum fuerat quod gentibus olim,
 Facitios nimium dum coluere Deos.
 Maximè ubi præstent mandata carentia sensu,
 Et quibus omnino nil rationis inest.
 O stupidos hominum circum præcordia motus!
 Effectus quorum mentibus omnis abest.
 Stulti sæpe negant homines, quod sensibus orba
 Testantur luctu flentq; gemuntq; gravi.
 Sol rutilus, nec non moderatrix Cynthia noctis
 Agnoscunt domini nuncia grata sui.
 Quum crucis à ligno fixus pendeat Iesus,
 Crimina quo lucret nostra cruore rubro:
 Mistum felle parat potum Iudæus amaro,
 Dum sitit is, cuius munere cuncta bibunt.
 Ut statui integro pollutum redderet, atri
 Gustavit Christus fellis amaritatem.
 Ob homo, quem pronis supplex comprènderet ulnis,
 Huic creat infanda spicula sæva necis.
 En regale caput spinis cinxere cruentis,
 Fixit ubi sacrum lancea dira latus.
 Perfoditur miserè tam sanctum pectus Iesu:
 Figuntur clavis plantæ, & utrinq; manus:
 Et natat, heu, roseo cervix conspersa cruore,
 Quid memorem? ferro vulnere quinq; patent.

San-

*per comparationem
 inuoluntarij
 à minoribus ad
 maiores*

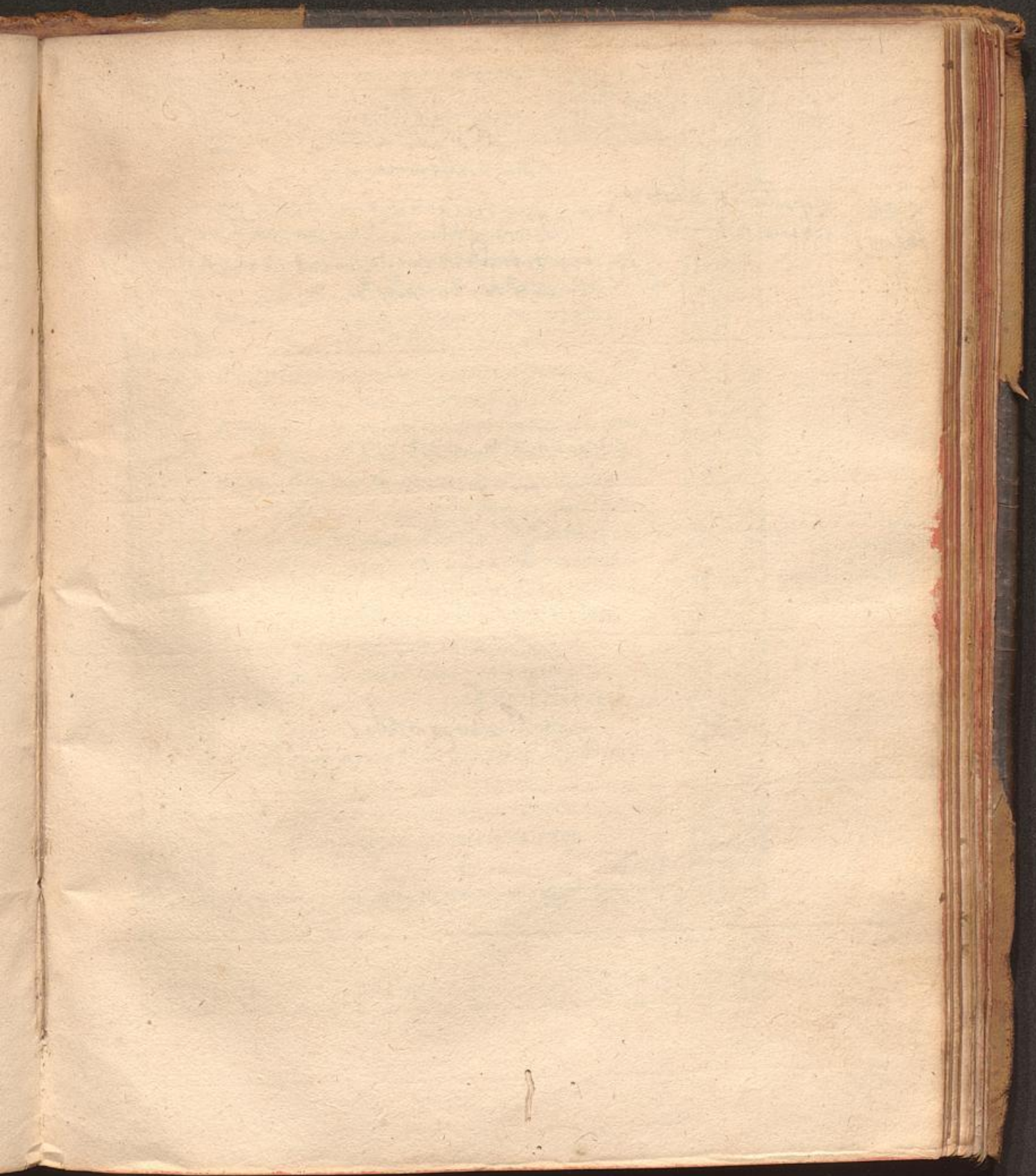
ab exordio iudeorum

*ad iugum iudei
 ut: y omnia
 vultu iudei facti*

amplificatio dicitur
a minori ad maius
Augst. q. exclamationis: interrogatio veram
situationem minoris a maiore
qualitate
Spiritaliter de solo et Luna
Ratio in se ipsa q. subest passionibus
et ad quod dicitur
a suis passionibus
ad ingratitudinem q. p. in se
ratione subiecti: p. in se
et exclamationis: p. in se

omni actibus
et per appallunt collatoz
et inferiorum oblationum.
Ingratitudo ampliora
et peritiam
ab invicem

Copulatio à fine
Dignitas gratia usque à minoribus
et copulatione etc

lingua
collucida
in
Silentio
et peritiam

HUJUS SECVLI.

Sanguinea teneros gutta fluxere per artus,
Fert victor lethi vincula dura necis.
Gens ingrata nimis, fons vitæ ferre quid ultra
Debit? esse ejus mors tibi vera salus.
Morsejus tua vita, salus, mortisq; venenum,
Vivere spe tali dulce, piumq; mori.
Ille dat immensas, ullo sine crimine, pœnas,
Lytron ut irato solueret ipse patri.
Gloria quando probro fuit inter summa latrones,
Tanta DEO nostræ cura salutis erat.
Ob genus humanum redimendum venerat, ipsi
Talia (proh facinus) dona rependit homo.
Aureus hæc postquam Phæbus conspexit ab alto
Æthere, mox fertur sustinuisse gradum:
Purpureos sistebat equos, dominoq; supremo
Condoluit, mundo lumina clara negans.
Horridus atra dies inopino nubilacasu
Obtendit: sub iis sole tegente caput:
Mœsta suo dedit inferias quoq; Luna Tonanti,
Cujus cingebat flebilis umbra genas.
Edidit annæ graves tellus tremefacta querelas?
Et silices miris disiliere modis.
Immutavit iners rerum natura creatrix
Officii proprias hoc moriente vices.

C 3

Amens

Proprius appi
a minor: ad
maiorum et h
manuay.

primus iudice
ad auctorem
Saxones: 7ma
Lyni Struvis
ad pto pto pto
Impugnatio
Cominatio ad
Germans
Impugnatio
ad pto pto
Darmstadt
Liny
De Ambrun
De Lincium

Ad Auctorem
Hortum
113

DEPLORATIO

Amens solus homo sua viscera pandere nescit :
Instinctu Sathane pronus in omne malum.
Seq̄ adeo à primæ genitura tempore fallax
Mentibus humanis spiritus insinuat.
Vertitur in cineres velut ob commissa piacula
Urbs Solyma: quondam quæ populosa fuit:
Sic quoq; nos nimia vitiorum mole gravatos ;
Credite Germani ; fata severa manent.
Eloquar, an sileam? nihil est quod nostra veretur
Impietas, complens solis utramq; domum.
Vana superstitio quid non mortalia cogit
Pectora, turbata religione diu?
Hunc levis ambitio stimulat prurigine cordis
Flagrantem, hunc urit laudis anhelata sitis.
Subdita sunt vere (dolor ð dolor) omnia nummis,
Pestis avaritiæ sceptrâ ubicunq; tenet.
Auri tanta fames quo non errantia ducis
Pectora, multiplici ludificando via?
His ita propositis fieri rectissima curva,
Rectaq; curvari nemo negare valet.
Sæpe etenim hæc tabes nigrum commutat in album,
Et contrâ: est adeo nummus in orbe potens.
Inde quis eventus? miscentur sacra profanis,
Moribus apparent perdita cuncta feris.

Quanta

Almond night Comparison: De Ingratibus
vino suis: & eius auctore, Paulus
ad Rom. 14
ab Ophio pome

Alphio
pandoz. i. Engolisio ad Ingratibus magis
fontem & magis eius magis
ad Ingratibus
De Ambrosian
De Amurman
ab Ophio Amurman
1. gratior
2. spiritualiter iudicantes ratio
3. Nigredin albus vinctus

Ab Ophio. & mixtura

ab omni h[ab]itu h[ab]itu quatuor
operacione 7. De o[mn]i materia
2. De h[ab]itu arbitrio
3. De h[ab]itu op[er]is
4. De h[ab]itu 7. De h[ab]itu

5. De h[ab]itu d[omi]ni
6. De h[ab]itu p[ro]p[ri]o
7. De h[ab]itu d[omi]ni
8. De h[ab]itu p[ro]p[ri]o

paragi ad alia[m] r[ati]o[n]em
a r[ati]o[n]e d[omi]ni
7. De o[mn]i materia p[ro]p[ri]a
2. De h[ab]itu 6.

HUJUS SECVLI.

Quanta sit in cœtu sacro contentio cernis:
Et quam de levibus pugna sit ista notis.
Peccatum multis quantam dat originis ansam
Disidii, crescit quod magis atq; magis.
Quæstio Christigenum de libertate movetur,
Justitiam fidei disputat omnis homo.
Neglectane fide per opus sit vita, salusq;
An veniant merito Christe benigne tuo.
Lex Evangelio, concertant, quomodo distet:
Esq; cui libertas in levitate placet.
De cœna domini sit controversia quanta,
Absq; dolore gravi nemo referre potest.
Quod sit in hac præsens ait hic, negat alter, IESUS,
Qui referet fuso sanguine, tecta poli.
At Christe in primis, tua quod persona (dolendū est)
Causa hujus rixæ cogitur esse gravis.
Quin & ævernalis quo pacto, regna Tyranni
Christe subintrâris pallida scire volunt.
Tantus agit doctos variis ambagibus error,
Qui magni existunt causa, & origo mali.
Quodq; magis doleo scurris venerabilis ara
Traditur, & sancti cura ministerii.
Labra Medusæo quorum non tincta liquore,
Nec coluit cerebrum docta Mineræ arde.
Causa,

a Disidii
1 De qto
2 De libertate
3 De Justitia
4 De cœna
5 De Disidii
6 De

DEPLORATIO

Causa, quod abjecti, quod sint sine honore ministri
 Veri, vos estis, qualibet arte rudes.
 Vos propter domini sermo male & audit ubiq,
 Quo sine non ulli contigit ulla salus.
 Quo sine Christi adum quid refert fonte rigari?
 Quo sine quid prosunt totius orbis opes?
 Ha tibi non praebent solamen mortis in hora:
 Sed verbum domini te recreare potest.
 Conjugii sacramentum quod copula magnum
 Sancta sit, in testem te voco Paule meum:
 Turpiter hoc capti vasfro Cacodemonis astu
 Tempore, & vetito clam coiëre thoro.
 Implentur pagi spuris, implentur & urbes,
 Rumpuntur socii fœdera casta thori.
 Sacra volunt Venerem fugias, vitesq, Lyæum,
 Sed Venus & Bacchi luxus ubiq, vigent.
 Praecipue celebranda forent ubi sabbata sancte,
 Tunc passim in pagis regnat uterq, potens.
 Haud genus, haud probitas, sed amor sceleratus ha-
 Prevalet in tanto fœdere connubii. (bendi
 Sordida sponsa placet quamvis sit Thaide peior,
 Dummodo possideat jugera multa soli.
 Mos fuit ille patrum veras sibi querere laudes,
 Crevit ubi nondum crimen avaritiae.

Et

Affatus
 Fuit in apertis
 In istis
 In istis

Eustachy
 In hoc
 Varius & hinc
 Paterius

In istis
 In istis
 In istis

Ab Curia: propter ministerium eius
in rebus
20 Joh. Dei et ceteris

a rebus Joh. Dei: p. reparationem Inuitus

et civitate ipsius: p. reparationem reparationem

In tempore servitium auctore sua: in rebus
(Noveram tunc)

ab rebus effundit

ab rebus. Spiritus noster

p. reparationem Joh. Dei et amorem et bonum

In rebus Joh. Dei et ceteris amplius

In rebus in rebus

In rebus

ab rebus p. reparationem reparationem

à proho parvum
p' appromi p'ntu
ab h' h' quatuor
Sponalitor

Reptio de lito

Reptio: de solutione tunc
p'nditur ad p'ntu, 7 p'ntu
ad off'ntu m'p'

à p'ntu l'ri

à Magie fundio,

7° p' p'ntu tunc 7 p'ntu
ampliat

Reptio à p'ntu m'ntu

ab m'ntu: à p'ntu
7 m'ntu p'ntu

HUJUS SECVLI.

Et merito pietas pulchris virtutibus aucta,
Obtinuit primum, non sine laude, locum.
At nunc hic ventum est, dum rerum vertitur ordo,
Ut fluxis inhiant, foemina, virque bonis.
Plus albes tamen his quam mellis inesse videtur,
Conjugiis, a vide quando petuntur opes.
Quando petuntur opes tantum; si caetera desunt,
Quomodo corda ligans mutuus ardor adest?
Horum friget amor, cum non placet alter, utrique,
Non erit hinc felix, vel sine lite domus.
Hi raro jungunt sponsalia prospera nexu;
Perpetue consistant quae requieta die.
Non referam varias exili carmine sectas,
Quas serit astutus per sacra templa Sathan.
Praetereo, quod VVestphalicas foedaverit oras
Haeresis, o nimium perniciose bonis.
Sunt homines (verum non tali nomine digni)
Quos cordi est magicis se maculare dotis.
Artis habet socias Aea venefica multas,
Consortes artis Phasis habetque sua.
Famam, ne credis, verbosam consule, mundi
Quae per cuncta ferè climata sparsa volat.
Est facinus certe ferali morte piandum,
Dumone cum tetro foedera si quis init.

D

Impie-

*Impie-
per Dapnifer
ab auctoribus
na: Is Magi
is artibus*

DEPLORATIO

Impietas, proprie memorem non esse salutis:
 Turbasumus hinc his credula inuncta sacris.
 Sed procul a nobis pietas evanuit omnis,
 Intemerata fides cessit abacta foras.
 De pietate tribus complectar ut omnia verbis,
 Est scelus esse pium, quis superesse velit?
 Justitia exstincta est, majestas mortualegum:
 Infirmo titubat nunc ubicunq; pede.
 Officia indignis venduntur publica dono,
 Qui caret hoc, quamvis doctus, ubiq; jacet.
 Qui simulac spartam nacti, deglubere nunquam
 Non vigili studio vulgus ad ossa solent.
 Quis nescit? statuunt jus munera, destituuntq;
 Judiciu libram munera sola regunt.
 Delictis gravibus donis laxantur habena,
 Liber & e vinculis turpis adulter abit.
 Pauperis, & viduae, pupilli deniq; caussa,
 Justa licet, donis absq; favore caret.
 Munera patronis, rabulisq; forensibus annè
 Excacant oculos? qui legis, ista refer.
 Horum dira fames argenti litibus orbem
 Implet, ut hinc rixis perstrepat omne forum.
 In toto mundo nihil esse rapacius usquam
 Talibus Harpyjis res manifesta docet.

Aurum

Corbis de pin
 mto & In pinto
 & hanc non
 ad J. J. J. J. J.
 J. J. J. J. J.
 J. J. J. J. J.

ab impietate: à furore sapientum: & quibus
ab actibus à suis. Substantis nunc: utitur
offensa: & ipsorum actibus

Corbisio de primis: & impietate
proxi ad ministris nunc quatinus

1 Do indignitate pater: ab infanti: & ambrosii
datur

ab actibus infanti: Dignitate

De minoribus
ab actibus: Dat omnium nunc: utitur
& quibus: utitur: ipsi pater quatinus

ab actibus minoribus

ab actibus: ab actibus fieri
Totus mundus: & copulationes
Geryonius

De 7 conspirationibus Gregorij
ab eisdem: Vngaribus et aliis qui
ab archiepiscopo Constantiensis
a locis sanctis. De studio plurimum
a primis iuribus

in quibus dicitur per archiepiscopum
et dicitur per scriptum aliquid
ab eisdem quatuor

De 7 conspirationibus

Insuper et de conspirationibus
et perfidia plurimum scriptum

et falsitate in eisdem
ab archiepiscopo Constantiensis
et aliis

H U J U S S E C U L I .

Curum non secus ac Gryphes pietate relicta
Quam sitiunt, etiam talpa videre queat.
Vultur is exspoliant in morem saepe clientes,
Arida quem sitis, & ledit anhela fames.
Communis tutela boni vilescit, & ejus
Nonnulli curam, quam Cicero urget, habent.
Anteferunt nam qui privatis publica gestis,
Delictisq; student poena sit aqua suis.
His erit in populo decus, & laus debita: contra
Qui sua quaesierint vanus abibit honor.
Dux bonus ut comitem deducit tramite recto:
Sic ambos cecos de viis error agit.
Hinc varii errores populi, peccataq; manant,
Quae collata brevi commemorare placet.
Gentibus in cunctis degant quocunq; sub axe
Est modus (pene piget dicere) nullae fides.
Olim nuda fides, quam si per numina juret
Nunc aliquis, valuit plus, manifesta loquor.
Luditur, heu, juramentis. Veneranda vetustas
Si te consulimus nos meliora doces.
Maluit Attilius crudeli morte perire,
Fallere quam promptam Regulus ore fidem.
Dentatus Curius gaudentes frigore rapas
Expetit, & curat splendida dona nihil.

D 2

Quo

DE PLORATIO

Quo nunc incorrupta fides, candorq; recessit
 Pristinus? O mores occubere boni!
 Nectarea superant dulcedine roscida mella
 Verba quidem: nigro pectora felle scatent.
 Pectora felle scatent, mordaci gutture fidi
 Ante oculos: tergum post lacerare student.
 Omnis amicitiae vera nunc mortuus usus,
 Faedus adulator praemia magna capit.
 Profligatus amor nos inter frigidus alget,
 Quem toties iterat filius ipse DEI.
 Quid queror? illius scintillula nulla remansit,
 Successere dolus, fraus, scelus, omne malum.
 Gratia pro meritis non redditur ulla receptis,
 Nil licet ingrato turpius esse queat.
 Rara avis est probitas, alioq; simillima corvo,
 Improbitas numero, sine, modoq; caret.
 Maxima pars fluxis postponens omnia gazis,
 Non animam lucro vendere turpe putat.
 Fraude domos domibus cauta cumulare laborat,
 Atq; alios aliis jungere curat agros.
 Callida perjuro mendacia gutture miscet,
 Ut sibi componat, quas meditatur, opes.
 Hic furor insanæ cogendi faenera gazæ,
 Omnia virtutum semina sternit humi.

Putris

Handwritten notes in the top left margin, partially obscured by the decorative border.

Do ad. h. w. ab. y.

Do i. p. m.

Do i. p. m. a. m. s. h. y.

Do i. p. m. a. m. s. h. y.

Do i. p. m. a. m. s. h. y.

Do i. p. m. a. m. s. h. y.

Do i. p. m. a. m. s. h. y.

HUJUS SECVLI.

Putris ut implicitas exsugit aranea muscas,
 Taliter alterius rodit ad ossa cutem.
 Numinis & nummos divini diligit instar,
 Ut mortale genus plurimus error agit.
 Sunt alii cupidis qui turbant quæq; rapinis,
 Præterea multi turpia furta patrant.
 Non mercatorem modo libera semita ducit,
 In necis egreditur retia tentasua.
 Restat in hac scelerum cavea non angulus ullus,
 O dolor immensus, tutus ab insidiis.
 Omnis deseruit mundum observantia recti,
 Quum pudor ablati, non timor ullus adest.
 Laudatur qui scit multis obrudere palpum,
 Vera quis assumit? Nemo, sepulta jacent.
 Alter & alterius famam furatur honestam,
 Non secus ac tacitus fur sibi quarit opes.
 Garrula devastans regiones lingua per amplas,
 Inter mortales bella cruenta movet.
 Non magis hac nocuisse potest feroce venenum,
 Vix est ullus homo liber ab invidia.
 Amisit summam ventosa superbia sedem,
 Pauperis in terris regna superba colit.
 Annuis hoc vatum decus immortale Stigeli,
 Sic fastum nostrum, stultitiamq; notans:

D 3 Tempo-

*Ofp amaris
 ad uerum
 ab holo du
 nary
 a Rapinis
 2 fuch
 Cudra Jhu
 wy pome
 D. Insidijs
 L. nisa
 Populatio ad
 lator
 i. Cuius
 D. abeifu
 Cuius
 Cuius Jui
 Dig. 4 to pua
 nary
 Supbia
 ab anto
 W. Singly*

In falsitate
Hoc oritur
1. Sapientia
2. Genera
3. Finis
De Consuetudine
et uisibus
Civitate
Capitulum xiv

Deploratione
Studiorum
et Philosophiae
et Historiarum

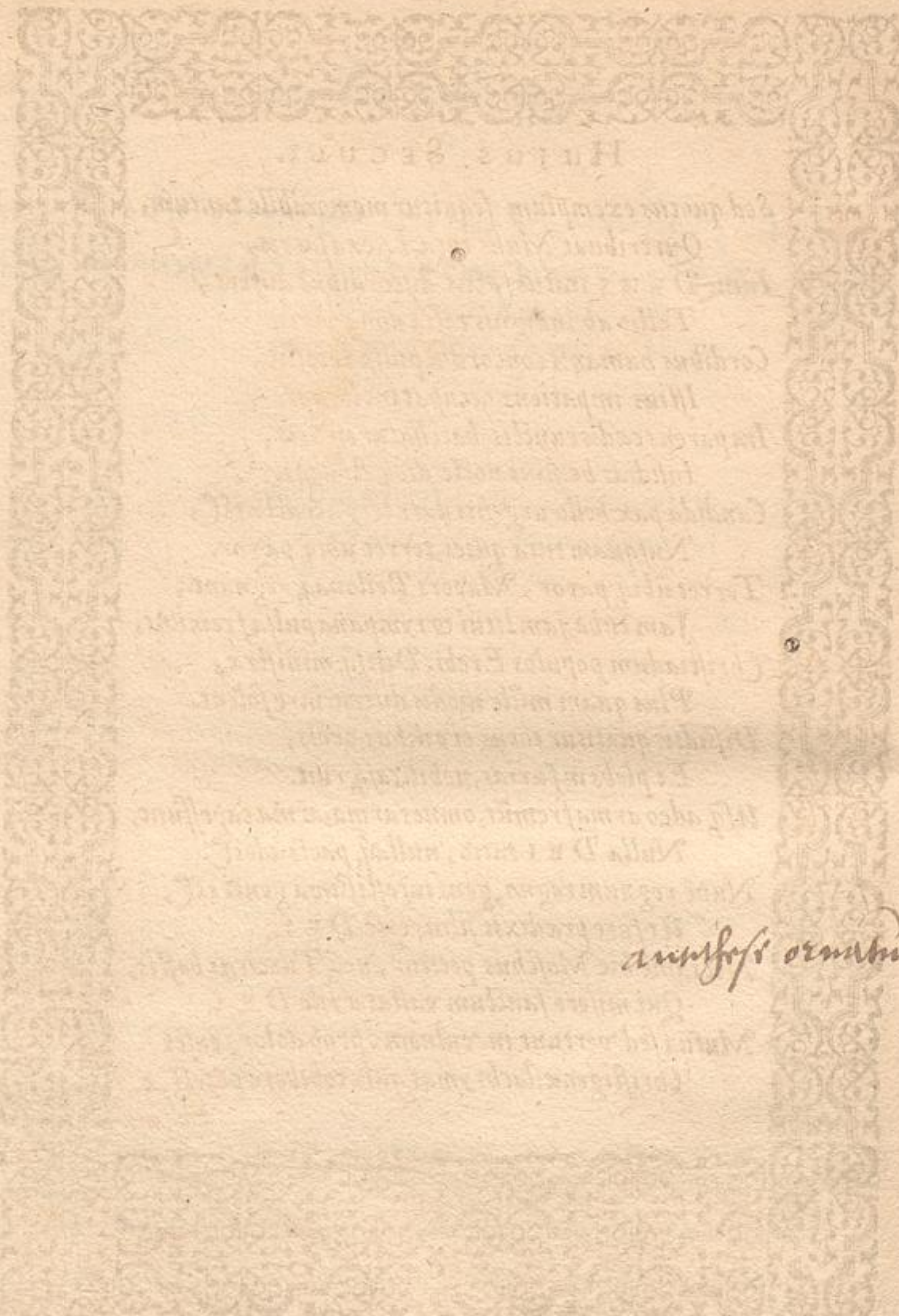
De Ingenio
et Virtute
sua

DEPLORATIO

Tempore cum patrium nostro aspernata decorum
Devorat externas mensa opulenta dapes:
Cum preciosa tegunt inopem Chrysendeta civem,
Cum Cyneae digitos lucidus ornat onix.
Fœmina cum totum pendente est corpore censum,
Atque omnem dotem fronte puella gerit.
Sic et ad astriferas fugit constantia sedes,
In pretio levitas hic malefida manet.
Terga dat infandis vitiis modo splendida virtus,
Jura sacrata jacent, fas, decus atque pudor.
Nullus honestatis penitus respectus habetur,
Nunc honor est, quicquid dedecus ante fuit.
Quinetiam magis atque magis succrescit ubique,
Luxurians scelerum (proh dolor) illa seges,
Ut taceam, quod Parnassum petiisse bicornem,
Phœacicumque nemus visere nemo potest.
Hujus enim Mars claudit ad alta cacumina montis:
Artibus Cœniis quæ patefacta: viam.
Luctibus indulgent Charites hoc tempore sprete,
Phœbus honore caret, Thespiadumque chorus.
Ne sint ingratis studia interitura, verendum est:
Artes, qui nihili, suis quoque, deique ferunt.
Contulit in claros large sua munera vates
Tusculus eques, fautor maximus Aoniidum.

Sed

CITATIO
Grysenden d'elafis genuis aureis ligamentis nigris illigatum
Mart. lib: 6 Si videte potes miseri Grysenden d'elafis

Hucus Securus

Faint, mostly illegible text, possibly a list or index, arranged in several columns within the decorative border.

analogi ornatibus

HUJUS SECVLI.

Sed quotus exemplum sequitur memorabile tantum,
 Qui tribuat Musis tuta Lyceæ sacris.
 Hinc DEUS iratus factis discordibus aufert,
 Tollit ab indignis talia dona viris.
 Cordibus humanis concordia pulsa recessit,
 Istius impatiens occupat ira locum.
 Ira parens cædis cunctis bacchatur in oris,
 Insidias homini nocte dieq; struens.
 Candida pax bello urgenti dare tergacoacta est,
 Nusquam tuta quies, terret ubiq; pavor.
 Terret ubiq; pavor, Mavors Bellonaq; regnant,
 Jam tuba, jam litui & tympana pulsa fremunt.
 Christiadum populos Erebi, Divisq; ministra,
 Plus quam mille modis discruciare solent.
 Dissidiis quatitur totus civilibus orbis,
 Et plebs in furias, nobilitasq; ruit.
 Usq; adeo arma fremunt, omnes arma, arma capessunt,
 Nulla DEI ratio, nullaq; pacis ades.
 Nunc regnum regno, gens infestissima genti est,
 Ut fore prædixit filius ipse DEI.
 Nectamē hinc Moschus petitur, neq; Turcicus hostis,
 Qui misere sanctum vastat ovile DEI.
 Mutua sed vertunt in vulnera (proh dolor) enses
 Christigenæ: lachrymas quis cohibere potest?

Ecquis

*In Discrepantia
 et Gen
 vnde hinc
 primum
 p. uniusq;
 quod dicitur
 ab offit
 a. uniusq;
 rito
 genti, p. unius
 sea r. fr. unius
 ut dicitur
 ab uniusq;
 et quod
 ab uniusq;
 et Turcicus
 et Turcicus
 ab offit
 et Turcicus
 et Turcicus*

DEPLORATIO

Ecquis in hoc poterit singultus sistere casu?
 Cum styge sit rabies ista profecta truci.
 In dubio vitæ jacet eheu Teutonis ora:
 Interitum patriæ defleo, plango, gemo.
 Utq̄ gemit viduus frondosa turtur ab ulmo,
 Daulias Ismarium plorat ut ales Ithym:
 Sic ego Teutoniæ casum, miseramq̄ ruinam
 Defleo, singultu cor quatiente meum.
 Optandum, nostros Reges, Proceresq̄, Ducesq̄,
 Pristina virtutis fama movere queat.
 Fama movere queat, civilia bella perosi
 Pro patriis moveant prælia ut æqua focis.
 Siccine Germani laus est querenda per arma?
 Quis furor, & quæ vos turpis Erinny's agit?
 Quin potius Turcas o robustissima mundi
 Pectora de vestris pellite rursus agris.
 Pellite concordi Christi, hominumq̄, Tyrannos
 Morte, quid in proprium figitis æra caput?
 Spes erit in regna hoc pacto possessa redire:
 Præda feris toties non piget esse Getis?
 Nam metuo, metuo, Russus, vel Turca cadentis
 Nostri reliquias ne ferat Imperii.
 Ne ferat Imperii servandum sanguine sceptrum,
 Ah caput è somno Teutona terra leva.

Rumpe-

Hæc Mæpi ad
 Gallias ab eo
 scripsit

Magistro ecclesie apostolicis, et intercessionem
ad reformandum ^{et} disciplinam
Insuper vinctis Germanis, quibus pariter fides
et preparationem: *per* *hanc*

apud
Magister officios, et officium, Insuper in LC
De defunctis a patre

et Coniunctionem, et intercessionem, ad Germanos
Quibus ad bellum Turanicum

De Curia Inge Historiam in Yustoralibus: apud adro
in prima oratione de Republica.

Man liest uns Historien, das von anfang der Vödel in
3000 Jahren, die vödel sich auffgehoben, und durch vödel die
phylisier gefant, davon hat die vödel gefant, von sich
geben gabe. Wie aber die blinder, Gonten sich bei dem
Kunstell in seinen fustelungen, nach erholen, vödel
gesalbt, selbster in fustelungen vödel abgeleitet. So
gab er: wie er: ein Mörder, von andern,
und alle seine dult, und fustelungen vödel
In dem nach Mörder dult durch seine vödel
die selbte dult dult gefant, das selbte vödel die
Zugabe, die fustelungen die selbte dult dult
vödel: es fustelungen, die selbte fustelungen
darein, dult gab M. dult dult dult dult
gegen seinen dult dult dult in die vödel dult
und sei also dult dult dult dult dult dult
dult dult dult dult dult dult dult dult dult
vödel. Die vödel dult dult dult dult
vödel dult dult dult dult dult dult dult dult
in dem vödel dult dult dult dult dult dult

HUJUS SEULI.

Rumpere quid cessas grave, funestumq; veternum,
 Evigila, virtus mascula turris erit.
 Masculata turris erit prorsus perterrita nullis
 Hostibus, audacem te bona causa facit.
 Sint vobis patriæ modo commoda publica cura,
 Suffundat vobis jam semel ora rubor.
 Curtius insiliit vastum Romanus hiatus,
 Pro patriæq; fuit dulcesalute mori.
 Quin vivi terram fratres subicere Phileni,
 Ut Carthago suis finibus ampla foret.
 Et consul Marius natam mactare jubebat,
 Roma tibi melius consuluisse volens.
 Mutius eximiam meruit quoq; Scævola laudem,
 Quam, dum Phæbus erit, garrula fama feret.
 Magnanimus Cocles solus pugnabat in hostes,
 O quid non patriæ (dic mihi) præstat amor?
 Hoc ævo quotus est exempla sequutus eorum?
 Dum patriam multi prodicione premunt.
 Indicio est illud nunc aurea secula lapsa,
 Successere quibus ferrea secla nimis.
 Invenies nullum tam detestabile crimen,
 Impius in quod non absq; pudore ruat.
 Si mihi vel cunctis succrescant criminibus ora:
 Cum totidem linguis ferrea voxq; foret:

E Attamen

et opus in
 futurum
 vobis

attamen
 pla
 in
 ferrea secula
 vobis

In dem flaxe, und fort
 Das kein lauter in ist, zu
 was (neque) dardoy: dardoy
 und fust, dardoy, und fust

DEPLORATIO

At tamen haud omnes scelerum comprehendere formas,
 Carmine sufficeret nostra Thalia rudis.
 Verba, phrasēs, mibi saepe malorū in origine desunt,
 Quas metamorphoseis tempora nostra scient.
 Tot modo flagitiis Germania tota labasit,
 Quis non afflictæ vulnus hiare videt?
 His deserta malis antiquam patria laudem
 Amittit, jam jam serva futura, suam.
 Desino, nam nihil huic nisi flebile cernimus usquā,
 Luctibus, & lachrymis omnia plena madent.
 Tollere si caput è terris sub luminis auras
 Heraclite queas non renuente DEO:
 Non hominum dignè deslebis crimina solus,
 Ut lachrymas geminent, vel duo, tresue tuas.
 Est igitur felix, o terq̄, quaterq̄, beatus,
 Qui puer hoc misero tempore fata subit?
 Nemo sed ante diem cadit, immaturus obitne,
 Quem Christus merito tollit ad astra suo.
 Quo citius morimur, minus hoc accessit iniqui:
 Longior in vitium vita peracta ruit.
 Unde satis constat mundi appropere ruinam,
 Iusti & iudicii non procul esse diem.
 Ah vereor, vereor, ne summa pericula reslent,
 Tristius hoc tristi tempore, tempus erit.

Tot

*Interius depl
 Erunt in populis
 & in iustis
 & in iustis
 & in iustis
 & in iustis
 & in iustis
 & in iustis
 & in iustis*

Alma Mater Imperatoris in facibus

Imperatoris Imperatoris et successorem: prae
sente futuram quoniam.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is mostly illegible due to fading and bleed-through. A decorative border is visible around the text area.

HUJUS SEculi.

Tot portenta soli, celiq̄, marisq̄, videmus,
Signaq̄ nunc hæc, nunc exhibet illa DEUS.
Non tot Carmelus dulces producit olivas,
Poma nec autumnus, nec folia arbor habet:
Balsama colle Thabor neq̄ fert tot odora feraci,
Nec tot apes numero fertilis Hybla fovet:
Non regio, non urbs, domus aut vacat ulla stupendis
Prodigiis, scatet his omnis in orbe locus.
Jova & ubiq̄ suam nobis denunciat iram,
Cynthia cum Phæbo numina læsa monent.
Quorum defectus varii, crebriq̄ labores,
Plus solito terrent pectora nostra minis.
Cuncta suos mutant cursus elementa subinde,
Terribili specie flamma, solum, aura, fretum.
Qui fuit ante vigor nature quomodo languet?
Omnia servitii ponere prompta jugum.
Anne micant frustra flagranti crine Cometa?
Anne DEUS temerè ludit in axe poli?
Vidimus horribiles radiorum spargere crines,
Pandis uti caudam pavo superbe tuam.
Sapius ardentis conspeximus aëris ignes,
Nox ubi tellurem preëssit, & alta quies.
Nonne tubas, atq̄ arma ferunt audita sub ipso
Æthere? solliciti nuncia vera metus.

E 2

Nunc

de signis & prodigiis

prophetia

quædam

de signis & prodigiis
quædam

DEPLORATIO

Nunc quoq; Saturni, Jovis & conjunctio magna
Ante fores summum prædicat esse diem.
Indomiti verè sunt ex adamante creati,
Et fera sub rigido pectore corda gerunt:
Quèis non terrificus præcordia conterat horror,
Cum datur offensi cernere signa DEI.
Talia signa DEI quid adhuc Germania rides?
Ostentis ullum pondus inesse negas?
Querere si pergis toties cur lugeat æther,
In promptu caussa est: vita peracta malè est.
Odisti lucem, sinceraq; dogmata Christi,
Nullatibi summi cura relicta boni.
Crede, salutiferi quod spernis lumina verbi,
Non impunè tibi semper abire potes.
Magna pericla tibi restant Germania, restant:
Sed DEUS incassum fæcit ut omen eat.
Quanta sit Europæ turbatio, conspice, quantus
Sit furor, incertas discet timere vices.
Oh, ah extremum tibi Teutona terra minatur
Exitium, fædis squallida criminibus.
Subdubito, quo te lachrymarum flumine plangam?
Quod potes has ventis tradere dura minas.
Aut perdet Scythica rabies te dira cohortis,
Damna ferox Moschus vel tibi magna feret.

Nam

*Repertio
di. p. p.
apud h. p.
to in p. p.
A. p. p.
p. p. ad.
G. p. p.
in p. p.
d. p. p.
Cum p. p.
in p. p.
m. p. p.
p. p.*

HUJUS SECVLI.

Nam feritate sua superat quoscunq; Tyrannos,
Atq; intentatum nil sibi linoquit atrox.
Gens nostra interea civili mota furore,
In proprium mittit noxia tela caput.
Hac fore sic certum est, precibus nisi fleat Iovam,
Auferat impendens mitis ut omne malum.
Ipsius ad placitum mores mutare laboret:
Errati veniam nocte dieq; petat.
Postulat haud aliud nitidi dominator Olympi,
Principis Edictum mandat, & urget idem.
Hoc humana volunt, hoc biblia sacra repossunt,
Hoc suadet pietas, utilitasq; monet.
Eja una mecum templo succedat Iovae,
Huic ita per Christum vota referre velit.

CHare pater cum sis placatus sanguine nati,
Tristia clementi numine fata Iovae.
Tum meritum Christi, non crimina respice nostra,
Ne nos ulterius fors inimica premat.
Vertere digneris mæstos in gaudia questus,
Et dare Christicolis secula lata velis.
O DEUS in tanto miserarum turbine rerum
Bella, famem, pestes, noxia pelle mala.
Solus es omnipotens, in te spes nostra recumbit,
Solus eris clypei, praesidiq; loco.

E 3

Anchora

In scriptis
T. V. V. V.

In locis
p. h. u. d. & s. o. r. t. u. m
ad p. p. u. m. u. s. u. m. p. o. t. a
n. s. u. l. f. o. r. t. i. s. p. o. t. a
t. r. a. n. s. i. t. i. o. n. e. s. u. m.
M. a. n. d. a. t. o. I. o. v. i.
u. l. t. i. m. u. s. p. a. t. t. e.
n. u. l. t. i. m. u. s. p. a. t. t. e.
I. o. v. i. s. u. s. p. o. t. a. t. i. o.
p. l. a. t. a.
D. e. p. o. n. i. t. u. r. e.
q. u. a. n. t. u. m. q. u. a.
a. c. c. i. d. i. t. u. r. d. i. p. o.
u. n. i. u. s. t. r. a. h. y.
m. a. l. e. s.

DEPLORATIO

Anchora solus eris, munimen, murus, asylon,
 Demonis insidias tolle, moveq; dolos.
 Lethiferos forti dextra compeſce Tyrannos,
 Ne lacerent regni vivida membra tui.
 Faucibus e mediis ſervi nos eripe Turci,
 Barbara Moſcovie ſpicula frange ducis.
 Oro ſecunda geras ſcrepra, oro, Rodolphe ſecunde
 Ceſar, & incolumis ſit domus Auſtriaca.
 O maneat ſtirps clara diu, totuſq; ſupremi
 Imperii felix floreat uſq; ſtatus.
 Clivienſis Pylios valeat Dux noſter in annos,
 Qui patriæ pater eſt, portus, & aura mea.
 Principe ſub tanto felici pace fruatur
 Ravensburgenſis fertilis ora ſoli.
 Salva Monasterii ſit præſidis aula ducalis,
 Tradita que fidei Jane VVilhelme tua.
 Ingenii, licet exigui, mihi quantula virtus,
 Dicere Juliacum fertq; cupitq; decus.
 Satrapa Neſtoreos vryat Bylandius heros,
 Cuius vix habeat VVeſtphalis ora parem.
 Tu Caſpare diu Ledburne gloria gentis
 Vryas, nobilium, Pieridumq; decus.
 Magnus es eloquio, facit experientia, præſes
 Ravensburgiaca ſis ut in arce ducis.

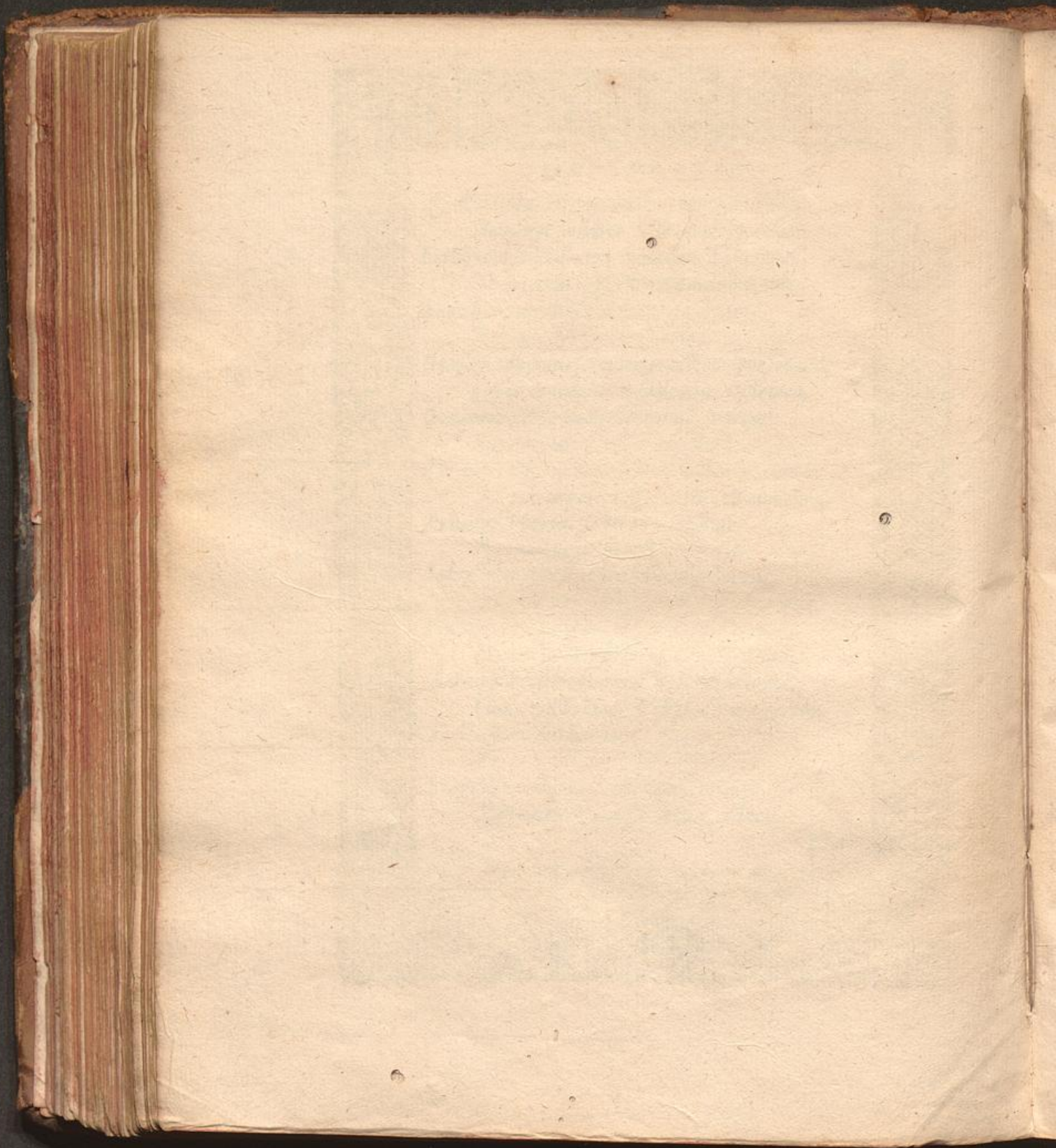
Flati-

DEPLORATIO

Faint, illegible text in the center of the page, possibly a Latin or German text.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and mostly illegible due to fading and bleed-through.

HUJUS SECVLI.

*Flatibus optatis clarus pietate Senatus,
Jura ; velut sœvit civibus æqua ferat.
Vitaq; sit jussis precor effice trinus, & unus,
Congrua nostra tuis hęc, & in arce poli.
Hoc est, quod mecum assiduis Ecclesia votis
Orat, in adversis quam relevare velis.
Sed mea nunc portus defessa carina quietos
Appetit, ergo ratis complico vela meæ.*

EJUS.